

POSTANOWIENIE

OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO

OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH WE (...)

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. w składzie:

Przewodniczący: r.pr. M. S.

Sędziowie: r.pr. M. W. (1) (sprawozdawca)

r.pr. J. D.

Protokolant: apl. radc. M. D.

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r.pr. M. K.

w sprawie zażalenia P. R. na postanowienie o umorzeniu dochodzenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. M. K. w sprawie ze skargi P. R. przeciwko r.pr. S. P. o naruszenie ustawy o radcach prawnych i Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

POSTANOWIŁ:

1.

Na podstawie art. 437 § 1 Kodeksu Postępowania Karnego w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 11 maja 2017 r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie o sygnaturze RD 74/16.

2.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych kosztami postępowania w wysokości 916 zł obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

OSD 26/17

UZASADNIENIE

W dniu 27.04.2016r Pan P. R. złożył skargę na działanie radcy prawnego S. P., zarzucając że:

1.

prowadząc na zlecenie skarżącego sprawę przeciwko (...) S.A. o odszkodowanie z polisy OC nie uzyskał całości środków i rozliczył się ze skarżącym jedynie kwotą 4.000,-zł twierdząc, że w dalszej części ubezpieczyciel nie wywiązał się z pozasądowej ugody co spowodowało złożenie zawiadomienia do prokuratury i policji mimo braku zgody skarżącego na takie działanie,

2.

prowadząc na zlecenie skarżącego od stycznia 2015r sprawę o zapłatę za uszkodzenie samochodu przez E. G., powiadomił wprawdzie skarżącego o wydaniu nakazu zapłaty i skierowaniu wniosku egzekucyjnego, ale nie przekazywał skarżącemu informacji o sygnaturze akt, nazwisku komornika, również nie rozliczył się z całości zasądzonych nakazem zapłaty należności, przekazując skarżącemu jedynie 2.000,-zł i 2.900,-zł.,

3.

Prowadząc na zlecenie skarżącego sprawę o cofnięcie darowizny radca prawny S. P. zaprzecza obecnie jakoby prowadził jakiegokolwiek sprawy ze zlecenia skarżącego, nie zwraca dokumentacji tych spraw i unika kontaktu ze skarżącym.

Postanowieniem z dnia 22.07.2016r sygn. akt RD 74/16 Rzecznik Dyscyplinarny wszczął dochodzenie o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art.64 ust.1 urp w zw. z art.6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, a następnie, postanowieniem z dnia 11.05.2017r umorzył dochodzenie na podstawie art. 17 § 1 kpk w zw. z art.74¹ urp (k.89-95) i odpis postanowienia doręczył pełnomocnikowi skarżącego. W obszernym i szczegółowym uzasadnieniu Rzecznik Dyscyplinarny dokonał analizy zgromadzonych w dochodzeniu dowodów i w jej wyniku skonkludował, iż zgromadzony materiał dowodowy nie wskazuje na popełnienie przez radcę prawnego S. P. deliktu dyscyplinarnego.

W dniu 30 maja 2017r Skarżący już bez udziału swojego pełnomocnika, lecz działając we własnym imieniu wniósł zażalenie na postanowienie o umorzeniu dochodzenia, zarzucając uchybienia procesowe polegające na niewyjaśnieniu wszystkich okoliczności sprawy, niepełne rozpatrzenie materiału dowodowego, skutkujące niewłaściwym zdaniem skarżącego przyjęciem braku deliktu dyscyplinarnego.

Rozpoznając zażalenie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

.

W pierwszej kolejności Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podkreśla, iż radca prawny zaprzeczał zarzutom skargi a skarżący zarówno przy skardze jak i w toku dochodzenia nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie zarzutów skargi: w przesłanej dokumentacji mailowej nie sposób dopatrzeć się, jakich konkretnie spraw sądowych dotyczyła i na czym miałyby konkretnie polegać przewinienia dyscyplinarne, zwłaszcza, gdy skarżący jednocześnie przedstawiał korespondencję radcy prawnego S. P., w której przedstawia on wszystkie okoliczności, w jakich z racji ok. 30-letnich przyjacielskich więzi udzielał skarżącemu pomocy prawnej (często nieformalnej i bez pełnomocnictwa) wskazywał, iż nie były to sprawy sądowe objęte skargą, a ze spraw podanych w skardze sprawa o odszkodowanie z polisy OC w rezultacie nie zawisła w sądzie z uwagi na brak stosownego dokumentu polisy ubezpieczenia OC, bowiem skarżący nie prowadził zarejestrowanego gabinetu weterynaryjnego w czasie wyrządzenia szkody i nie był ubezpieczony, natomiast sprawę o odwołanie darowizny prowadził całkiem inny pełnomocnik.

W prowadzonym przez Rzecznika Dyscyplinarnego dochodzeniu, zarówno skarżący jak i radca prawny S. P. działali przez profesjonalnych pełnomocników. Pełnomocnikiem skarżącego był radca prawny E. K., a pełnomocnikiem radcy prawnego S. P. radca prawny M. W. (2).

Pismem z dnia 20 grudnia 2016r Rzecznik Dyscyplinarny zobowiązał pełnomocnika skarżącego do złożenia pisma przygotowawczego, wskazującego m.in., w jakich sprawach (ze wskazaniem pełnych danych Sądu oraz sygnatur spraw) radca prawny S. P. reprezentował skarżącego lub pomagał mu bez umocowania, kiedy i do jakich spraw skarżący udzielił S. P. pełnomocnictwa oraz czy zawierane były umowy o obsługę prawną w których wskazywano sposób rozliczenia wyegzekwowanych należności i wysokość wynagrodzenia pełnomocnika. Obowiązku tego pełnomocnik nie wykonał, ograniczając się jedynie do powielenia zarzutów skargi.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zauważa, iż zażalenie nie wskazało okoliczności, które nie zostały w dochodzeniu wyjaśnione.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zawarte w zażaleniu zarzuty obrazy przepisów postępowania nie znajdują uzasadnienia w zgromadzonym materiale dowodowym oraz dokonanej przez Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. prawidłowej oceny tego materiału. Rzecznik Dyscyplinarny podjął adekwatne i właściwe czynności związane z zgromadzeniem materiału dowodowego w zgodzie z obowiązującymi przepisami kodeksu postępowania karnego, z dużą skrupulatnością i wnikliwością dokonał jego oceny kierując się m.in. zasadą prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, co przełożyło się na sporządzenie zgodnego z prawem postanowienia i sporządzeniem uzasadnienia opartego na prawidłowych podstawach prawnych wynikających m.in. z art. 7 kpk, bo z wyczerpującym odniesieniem się do wszystkich aspektów sprawy rozpoznawanej w dochodzeniu.

W tej sytuacji, wobec nie wykazania dowodowo przez skarżącego w toku dochodzenia przypisywanych radcy prawnemu S. P. w skardze uchybień, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie dopatrzył się również wadliwości konkluzji Rzecznika Dyscyplinarnego o braku przesłanek pozwalających na przyjęcie deliktu dyscyplinarnego.

Z tych też powodów należało orzec jak w sentencji.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, kosztami postępowania (...) obciążył (...) we W..

Pouczenie

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje od niego odwołanie.